

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/169/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509205875
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2509205875.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudcom Mgr. Pavlom Ištókom v spore žalobcov: 1/ J. Š., V. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, R. 2/ Z. X., V. XX.XX.XXXX, bytom R..I.. Š. XXX/XX, K., 3/ Š. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., všetci spoločne zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovaným 1/ F. H., V.D.. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, R., 2/ Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q. XXXX/X, Ž., Y. X, Č. I., obe práv. zast. : J.. I. P., so sídlom Q.I. X, B., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcov 1/,2/,3/ na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalované 1/,2/ majú voči žalobcom 1/,2/,3,/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.06.2009 sa právny predchodcovia žalobcov domáhali vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že žalobcovia 1/, 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností: pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XX o výmere XXX R.X, druh pozemku: záhrada, v N. R., katastrálne územie R. a pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XXX o výmere XXX R.X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v N. R., katastrálne územie R..

2. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 27.09.2017 súd pripustil zmenu žaloby v nasledujúcom znení, Súd určuje, že časti nehnuteľností: pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XX o výmere XXXXX R., druh pozemku: orná pôda, v N. R., katastrálne územie R. zobrazené na katastrálnej mape v hraniciach pozemku evidovaného ako parcela registra A. Č.. XXXX/XX o výmere XXX R., druh pozemku: záhrady, v N. R., katastrálne územie R. a v hraniciach pozemku evidovaného ako parcela registra A. č. XXXX/XXX o výmere XXX R., druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, v N. R., katastrálne územie R. patria do dedičstva po R.I. Š., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: Š. XXX, R., N. T. . Súd určuje, že časti nehnuteľností: pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XX o výmere XXXXX R., druh pozemku: orná pôda, v N. R., katastrálne územie R. zobrazené na katastrálnej mape v hraniciach pozemku evidovaného ako parcela registra A. č. XXXX/XX o výmere XXX R., druh pozemku: záhrady, v N. R., katastrálne územie R. a v hraniciach pozemku evidovaného ako parcela registra A. Č.. XXXX/XXX o výmere XXX R., druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, v N. R., katastrálne územie R. patria do dedičstva po Z. Š.S., I.. Š., V.. XX.XX., O.. XX.XX.XXXX, V. P.: Š. XXX/XX, R., N. T.. „

3. Žalobcovia (resp ich právny predchodcovia) svoju žalobu odôvodňovali tým, že sú vlastníkmi predmetných nehnuteľností: pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XX N. L. XXX R.X, druh pozemku: záhrada, v N. R., katastrálne územie R. a pozemku evidovaného ako parcela č. XXXX/XXX N. L. XXX R.X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v N. R., katastrálne územie R.

4. Nehnuteľnosti vznikli rozdelením pôvodného pozemku parc. č. XXXX, z ktorej bola vytvorená parc. Č.. XXXX/XX, parc. Č.. XXXX/XXX bola vyčlenená z parc. Č.. XXXX/XX. Pozemok podľa záznamu v pozemkovej knihe vložka č. XXX bol konfiškovaný E.. L. F. podľa nariadenia č. 104/1945 Zb. Miestna roľnícka komisia vypracovala prídelový plán na stavebné pozemky zo skonfiškovaného majetku a týmto prídelovým plánom bola parc. č. XXXX/XX pridelená prídelcom Z. Š. a jeho R. R.I. I.. Z.. Prídelcovia vstúpili na základe prídelového plánu do oprávnenej držby pridelenej nehnuteľnosti, začali s jej obhospodarovaním, kultivovaním a prípravou na výstavbu rodinného domu. V lete roku XXXX na základe stavebného povolenia vydaného XX.XX.XXXX začali s výstavbou rodinného domu. Ešte pred samotnou výstavbou bol pozemok oplotený. Rodinný dom bol postavený v lete roku XXXX a schopný užívania XX.XX.XXXX. Rozhodnutie o povolení užívať budovu vydal N. V. L. L. X. dňa XX.XX.XXXX pod č. XXXX/XXXX. Pôvodný žalobcovia 1/ a 2/ nadobudli vlastníctvo k pozemku prídelom od štátu. V súčasnosti je stavba evidovaná na parc. č. XXXX/XXX (L. O. Y.. Č.. XXXX/XX).

5. Prídelová listina vydaná mimo správneho konania, na základe ktorej mali byť vlastníkami parc. č. XXXX/XX právni predchodcovia žalovaných (J. K. a jeho R.F. D. K.) bola vydaná až dňa XX.XX.XXXX, teda v dobe, keď prídelcovia už nežili. Táto listina sa nenachádza v štátnom archíve. Ak by vznikli rozpory ohľadom prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva na žalobcov, je potrebné sa zaoberať aj otázkou vydržania, pričom v tomto prípade by k nadobudnutiu vlastníckeho práva došlo ex lege najneskôr 31.03.1964. Sú splnené všetky podmienky vydržania a to spôsobilý predmet vydržania, nadobúdatelia boli so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní v tom, že vec im patrí, boli teda oprávnenými držiteľmi nepretržite po dobu 10 rokov. Počas tejto doby neprišli do styku so žiadnymi informáciami, ktoré by mohli objektívne narušiť ich dobromyseľnosť. Dobromyseľnosť žalobcov zdôrazňuje aj skutočnosť, že pani H.Č. sa po celú dobu plynutia vydržacej doby nezaujímal o právny ako aj faktický osud nehnuteľnosti.

6. Žalované 1/, 2/ ako právne nástupkyne pôvodnej žalovanej sa k návrhu žalobcov vyjadrili tak, že navrhli žalobu zamietnuť a priznať im voči žalobcom náhradu trov konania. Uviedli, že žalobcovia nikdy neboli ani nie sú vlastníkami parc.č. XXXX/XX, ktorá bola rozdelená na parc. Č.. XXXX/XX a parc. Č.. XXXX/XXX. Poukázali na to, že prídelový plán nie je ani nebol úkonom na základe ktorého sa zakladal vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti., bol iba technickým podkladom k prídelom a nemohol nahrádzať doklad o vlastníctve. Poukázali na § 1 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Zb. Právnym predchodcom pôvodne žalovanej D. H., ktorými boli J. D. D. K. bol pridelený pozemok parc. č. XXXX/XXX o výmere Xha XX Á. D. XXmX. Prídelová listina bola vystavená XX.XX.XXXX, v ktorej je uvedené, že neboli žiadne námietky proti prepisu vlastníckeho práva na prídelcov, nakoľko prídelová cena bola úplne vyplatená. Žalobcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo ani vydržaním, pretože tu absentuje dobromyseľnosť. Vedeli, že nie sú v katastri nehnuteľností zapísaní ako vlastníci uvedených pozemkov.

7. Žalované poukázali aj na rôzne označenie parciel v prídelovom pláne a v rozhodnutí o povolení užívať stavbu. Vlastníctvo k rodinnému domu bolo zapísané do katastra až po 37 rokoch od kolaudácie. Poukázali na to, že v danej veci nejde o ospravedliteľný omyl, pretože mýliaca sa osoba nevyužila z nedbanlivosti možnosť overiť si skutočnosť rozhodujúce pre vznik práva.

8. Vo vyjadrení z 20.04.2015 žalobcovia uviedli, že pani D. H. bola ako vlastníčka pozemku zapísaná až v roku XXXX. Nebolo preukázané, že by žalobcovia disponovali pred XX.XX.XXXX informáciami, ktoré by spochybnili dobromyseľnosť ich držby. Prídelovanie pozemkov na Š. C. vykonávalo R. podľa prídelového plánu. Pozemky vyznačil zememerač, každý pozemok mal číslo a odovzdali sa prídelcom. R. predstavoval štátny orgán, ktorý v danom období reprezentoval absolútnu štátnu moc. Právni predchodcovia žalobcov odôvodnene predpokladali, že štátny orgán vykonal všetky potrebné úkony na to, aby vlastnícke právo na nich prešlo, tak ako R. zamýšľal. Boli presvedčení, že existuje legitímny titul, ktorým došlo k prevodu vlastníctva pozemku. Žalobcovia za tento titul považovali predmetný prídelový plán. Pozemok právni predchodcovia žalobcov oplotili a tým deklarovali držbu na pozemku. Poukázali na rozhodnutia V. T. T. I.. Hromadnosť prídelovania pozemkov mala vplyv na obvyklú opatnosť, ktorú bolo potrebné vynaložiť na overenie korektnosti nadobúdacieho titulu. Pri pochybnostiach pri držbe sa vždy prezumuje jej dobromyseľnosť. Pri komunikácii so štátnymi orgánmi, právni predchodcovia žalobcov vždy dôverovali ich činnosti a správnosti nimi uvádzaných údajov. Navyše spôsob evidencie pozemkov bol výrazne odlišný od dnešnej elektronickej dokonalosti. Viedli ju častokrát laici, ktorých precíznosť a odbornosť nemusela dosahovať potrebných kvalít. Na zápis v pozemkovej knihe sa nedalo spoľahnúť,

pretože neobsahovala skutočné vlastnícke vzťahy. Vzhľadom na vyššie uvedený charakter zápisov v pozemkovej knihe je nutné konštatovať, že neexistovala možnosť, ktorá by umožnila overiť si skutočnosť rozhodujúce pre vznik práva. Žalobcovia preukázali súdu, že ich právni predchodcovia vstúpili do držby pozemkov na jeseň roku XXXX. Táto držba bola pri samotnom započatí, ale aj najmenej E. XX.XX.XXXX dobromyseľná. Omyl spočíval v presvedčení, že existuje titul, ktorý zakladá ich vlastnícke právo k pozemku a tento omyl s prihliadnutím na všetky okolnosti je potrebné považovať za ospravedliteľný.

9. Podaním zo dňa 16.08.2017 a následne aj na pojednávaní dňa 23.09.2017 žalobcovia navrhli prerušiť konanie do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní podanom klientami právneho zástupcu žalobcov proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2017 sp. zn. 10Co/725/2015, nakoľko podané dovolanie súvisí s touto vecou. Zároveň poukázali na vec vedenú na OS Piešťany pod sp. zn. 9C/170/2009, ktorá tiež úzko súvisí s touto vecou, kde bolo podané dňa 22.04.2016 dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR doposiaľ nerozhodol. Vzhľadom na skutočnosť, že obe podania - návrhy na prerušenie konania boli obsahovo zhodné, posudzoval ich súd z obsahového hľadiska ako jeden a ten istý opakujúci sa návrh na prerušenie konania.

10. Podľa § 162 ods. 1 C.s.p písm. a) súd konanie preruší ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

11. Citované ust. § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej.

12. Povinnosť súdu prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) C.s.p. je potrebné vykladať v súvislosti s § 193 C.s.p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal (súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní), rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Týmto okruhom otázok je teda súd viazaný v tom zmysle, že si o nich nemôže urobiť ani prejudiciálny záver (rozhodovanie o týchto otázkach v merite veci je pochopiteľne rovnako vylúčené). Ak bez vyriešenia týchto otázok nemôže súd pokračovať v konaní, konanie preruší a pokračuje v ňom až po odpadnutí tejto prekážky.

13. Súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania v zmysle ust. § 162 ods. 1 C.s.p. písm. a) nakoľko v konaní právoplatne skončenom rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 10Co/725/2015 ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9C/170/2009, taktiež právoplatne skončenom, sa neriešili otázky, ktoré by v prebiehajúcom konaní súd nebol oprávnený riešiť. Skutočnosť že v obdobnom spore vedenom na ktoromkoľvek súde, sa riešia podobné alebo zhodné skutkové alebo právne predbežné otázky, nie je dôvodom na prerušenie konania, nakoľko súd je oprávnený a povinný posúdiť ich samostatne, bez potreby čakať na výsledok iného prebiehajúceho konania. Poukazať je potrebné aj na skutočnosť, že konania pre ktoré žalobcovia navrhovali prerušiť predmetné konanie boli právoplatne skončené, a aj v prípade ak by sa v nich riešili otázky, ktoré by súd nebol oprávnený riešiť v tomto konaní, bol by súd povinný konať, bez ohľadu na skutočnosť že strany sporu využili možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku.

14. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

15. Ust § 164 C.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

16. Samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorým bola vyriešená otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, nakoľko právna neistota strán sporu ohľadne tejto dôležitej otázky bola odstránená práve právoplatnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia. Prerušenie konania do rozhodnutia dovolacieho súdu, by zároveň bolo v priamom rozpore s čl. 17 základných princípov C.s.p., ktorý súdu ukladá povinnosť postupovať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzajúc zbytočným prieťahom a konať hospodárne.

17. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania, súd návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol, a o zamietnutí návrhu žalobcov rozhodol s poukazom na ust. § 162 ods. 3 C.s.p. až v rozhodnutí vo veci samej.

18. Súd vykonal dokazovanie a to najmä výsluchom pôvodného žalobcu 1/ Z. Š., čítaním listinných dôkazov (L. O. Q. týkajúcich sa parciel č. XXXX/XXX D. XXXX/XX, výpis z pozemkovej knihy vložka č. XXX, fotokópia katastrálnej mapy, uznesenie štátneho notárstva v B. E., prídelová listina č. XXX/XX (č.l. 16), prídelový plán, konečný prídelový plán, výpis z K. Č.. XXXX, rozhodnutie o povolení užívať budovu (č.l. 22) geometrický plán č.l. 24, spis OS PN, sp. zn. 6D 186/2012, K. k parc F. XXXX/XX, doručovacím listom č.l. 312, výkazom zmien o komplexnej údržbe - I. č.l. 313, zápisnicou zo dňa 11.05.1956, Výpisom z K. č. XXXX, zápisnica o informatívnom výsluch D. H. vo veci 5C/171/2009, odpoveď N. Ú. X. zo dňa XX.XX.XXXX.

19. Súd zamietol návrh žalobcov na vykonanie dokazovania výsluchom svedka R. X., nakoľko pri jeho návrhu na pojednávaní dňa 25.10.2017, právny zástupca žalobcov neoznačil konkrétne skutočnosti, ktoré by mali byť výsluchom svedka zistené. Právny zástupca žalobcov všeobecne označoval, ako skutočnosť ktorá mala byť zistená navrhnutým výsluchom - dobromyseľnosť a poukazyval na skutočnosť, že svedok v rozhodnom období taktiež staval dom a komunikoval v rozhodnom období so svojim T.I. Z. Š. Š... Súd je však toho názoru, že konštatovanie dobromyseľnosti je už otázkou právneho posúdenia konkrétnych skutkových zistení t.j. záverov získaných z vykonaného dokazovania. Samotná skutočnosť, že svedok komunikoval s účastníkom konania v určitom období, sama o sebe nemôže odôvodniť potrebu jeho výsluchu ak samotná strana sporu nedokáže označiť konkrétne skutočnosti (rozhodné z hľadiska merita predmetného sporu) ktoré majú byť jeho výsluchom zistené. Bez takéhoto označenia, by vykonanie výsluchu(predovšetkým za situácie, keď je za týmto účelom potrebné odročiť pojednávanie) svedka bolo v priamom rozpore s čl. 17 základných princípov C.s.p. Súd je zároveň toho názoru, že na predmetný prostriedok procesného útoku uplatnený žalovaným sú splnené podmienky ust. § 153 ods. 2 C.s.p. t.j. súd na takýto návrh na výsluch svedka nemusel prihliadať, nakoľko nebol žalobcom predložený včas, keďže ho žalobcovia mohli navrhnúť skôr, ak by konali starostlivo zo zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

20. Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

21. Pozemok parc. č. XXXX v k. ú. R. v zmysle záznamu v pozemkovej knihe vložka č. XXX bol konfiškovaný E.. L. F. podľa nariadenia č. XXX/XXXX Zb. Tento pozemok bol neskôr rozčlenený na menšie parcely. Podľa prídelového plánu zo skonfiškovaného majetku v k. ú. R. podľa nariadenia č. XXX/XXXX Zb. bývalého vlastníka E.. L. F., sú ako prídelcovia parc č. XXXX/XX (stavebný pozemok) označení Z. Š. D. R. R..

22. Parcela č. XXXX/XX vznikla odčlenením z parc. č. XXXX/XX. Na základe uvedeného R. Š. vstúpili do držby pozemku na terajšej ulici Š. a začali s výstavbou rodinného domu, čomu predchádzalo vydanie stavebného povolenia z XX.XX.XXXX. Podľa Rozhodnutia - Výmeru N. V.X. L. v X.. zrejme č. L.. XXXX/XXXX zo XX.XXX.XXXX, sa Z. Š. povolilo užívať budovu - rodinný dom v N. R. na parc. č. XXXX/XX(za uvedenou parcelou sú rukou dopísané čísla parciel XXXX/XX O.. D. XXXX/XXX. Podľa konečného prídelového plánu zo XX.XX.XXXX sú ako prídelcovia parc č. XXXX/XX stavebný pozemok uvedeni J. K. T. R.F. D. I.. I..

23. Podľa prídelovej listiny vydannej N. V. L. L. B. - odbor pôdohospodárstva z XX.XX.XXXX Y. J. K. D. J. R. D.P. I.. I. nadobúdajú pozemky, okrem iného aj parc. č. XXXX/XX L. Q.. Ú.. Č.F. D. R. . V závere je

konštatované, že N. Y. N. v B. nemá námietok proti prepisu vlastníckeho práva na prídelcov, prídelová cena 12.742,- Kčs bola vyplatená. Rodinný dom s. č. XXX v N. R.. v súčasnosti stojí na parc. č. XXXX/XXX (vyčlenená z parc. č. XXXX/XX).

24. V priebehu konania pôvodná žalovaná 1/ D. H. XX.XX.XXXX zomrela, súd preto v zmysle osvedčenia o dedičstve zo XX.XX.XXXX sp. zn. 6D/186/2012 (č. I. 57) pokračoval v konaní s právnymi nástupcami poručiťky - terajšími žalovanými 1/ a2/.

25. Počas tohto konania bolo zistené aj úmrtie pôvodnej žalobkyne 2/ súd preto v zmysel osvedčenia o dedičstve zo XX.XX.XXXX sp. zn. 26d/509/2014 pokračoval v konaní s právnymi nástupcami poručiťky - terajšími žalobcami 1/, 2/, 3/.

26. Taktiež bolo zistené úmrtie pôvodného žalobcu 1/. Súd uznesením zo dňa XX.XX.XXXX č.k. 9C/169/2009-276 rozhodol, že namiesto pôvodného žalobcu 1/ pokračuje v konaní s dedičmi žalobcu 1/ a to terajšími žalobcami 1/ a 2/(J. Š. D. Z. X.).

27. Zo zápisnice o výsluchu z XX.XX.XXXX je zrejmé, že pôvodný žalobca 1/ Z. Š. uviedol, že „chodili o vlastníctvo, ale všade vlastník bol jeden prítomný, ale uchádzačov bolo viacej, čo boli nepraví vlastníci a tí manipulovali s pozemkami. My sme tomuto neverili, že je to ich vlastníctvo, všetko boli falošné papiere...Ja som šiel o žiadosť, že prideliť stavebné pozemky. A chcel by si? Chcel. Keď prideliť cudzím, tak prečo by sme nepridelili Tebe, E.. Dal mi lístok papiera, tam bolo razítko a číslo pozemku. Choď tam, tam je zamestnanec, ktorý sa s tým stotožňuje a sa prihlás. ... Dal som mu ten papier, kde bolo číslo, že som to dostal od predsedu čísla pozemku o pridelenie. Pridelil, vymeral koľko stál a hovorí, týmto pádom môžeš stavať. Toto máš pridelené a môžeš stavať.“ Na otázku, či niekto nenamietal, resp. neprišiel, keď začali stavať s tým, že by hovoril, že to nie je ich, uviedol: „Chodili takí opicháči ako sa hovorí a hovorili mi, že to nie je moje, že som to nepostavil“. H. Š. uviedla, že sa hovorilo, že pozemok nie je ich a hovorili to tí, čo si mysleli, že patrí im. Povrávalo sa to každú chvíľu. Za pozemok neplatili nikomu, iba daň. Povrávalo sa, že od niektorých pýtala G.P. peniaze.

28. Zo zápisnice z pojednávania z 03.12.2014(č.l. 305) vyplýva, že žalovaná 1/ vrámci výsluchu uviedla „čo sa týka pána Š. jeho susedovi presahovala strecha do dvora. Pán Š. (Š. T.) prišiel za mnou že si odkúpi kvôli tejto streche 2 metre pozemku od mami. Š. sa zbadal a prišla za mnou jeho dcéra s tým, že chce kúpiť pozemok. Uviedla, že otec im všetko tajil, ale ona zistila, že pozemky nie sú ich. Pán Š. a Š. sa dohodli, že strecha zostane a pán Š. môže odkúpiť pozemok. Nakoniec pán Š. odkúpil 2 metre, ponúkol vyššiu cenu. Š. prišiel neskoro, následne začala proti nám brojiť. Pozemky od nás odkúpili pán R., X., H., Q.“ „Pani K. vyhlásila, „ čo sa bojíte nič nekupujte, moja neter končí právo a ona nám to vybaví“ „Pani R. zasa povedala, že má toho už plné zuby, že si máme odkrojiť z jej parciel, čo má v družstve a tým vlastne uznala, že tie parcely sú naše“.

29. Vo výkaze zmien pri komplexnej údržbe - I. - konaného v roku XXXX týkajúceho sa parciel č. XXXX/XX, XXXX/XXX a XXXX/XXX (č.l. 313) sú uvedení v položke č.X, číslo evidenčného listu XXX, pri parcelách č. XXXX/XX, XXXX/XXX a XXXX/XXX R. Š. Z. a R. s tým, že ako dôvod zmeny je uvedený Y. L.. XXX - R. V..

30. Z doručovacieho listu č.l. (č.l. 312) vyplýva, že Z. Š. dňa XX.XX.XXXX podpísal pozvanie na šetrenie vlastníckych vzťahov pre komplexné založenie evidencie nehnuteľností.

31. Zo zápisnice zo dňa 11.05.1956 (č.l. 317) vyplýva, že XX.XX.XXXX sa konalo prejednávanie stavebnej komisie pri R. X., za účasti Z. Š., predmetom ktorého bola žiadosť stavebníka Z. Š. na udelenie stavebného povolenia na stavbu rodinného domku L. N. R., na parcele č. XXXX/XX. V zápisnici sa konštatuje že stavba je postavená v nezastavanej časti obce, na ktorý pozemok bol určený a schválený stavebný obvod výmerov Q. zo dňa XX.XX.XXXX G.: XXXO/XX. Komisia navrhla vydať na stavbu žiadané povolenie.

32. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

33. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

34. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

35. Naliehavý právny záujem je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby (v danom prípade tomu tak bolo v čase podania žaloby v zmysle ust. § 80 písm. c/ O. s. p., účinného do 30. júna 2016 ale uvedená podmienka musí byť splnená aj od 01.07.2016 tak ako to vyplýva z ust. § 137 písm. c) CSP). Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie. Súd dospel k záveru, že žalované sú zapísané v katastri nehnuteľností ako vlastníci spornej nehnuteľnosti, žalobcovia teda majú naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva.

36. Podľa § 1 ods. 1 vládneho nariadenia č. 104/1946 Sb.n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. XXX/XXXX Sb.n. SNR v znení nariadenia č. XX/XXXX Sb.n. SNR, poverenctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy môže ešte pred zaplatením prídellovej ceny (§ 19 nar. č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. XX/XXXX Sb.n. SNR) vydávať prídellcom (§ 6 až § 11 nar. č. XXX/XXXX Sb.n. SNR) výmery o vlastníctve pôdy pridelenej im podľa nariadenia č. XXX/XXXX Sb.n. SNR v znení nariadenia č. XX/XXXX Sb.n. SNR.

37. Podľa § 1 ods. 2 tohto nariadenia, výmer o vlastníctve pôdy je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

38. Podľa § 115 zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964, vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

39. Podľa § 116 ods. 1 a 2 zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964, vlastnícke právo k hnuiteľnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnené (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná. Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciú dobu predchodcu.

40. Podľa § 145 ods. 1 a 2 zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. V pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

41. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 01.04.1964 vydržanie až do novely zákonom č. 131/1982 Zb. teda do 31.03.1983 neupravoval.

42. Podľa § 135a ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka v znení novely č. XXX/XXXX Zb., vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnuiteľnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2). Ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v §

43. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania. Takto však nemôže nadobudnúť vec z majetku v socialistickom vlastníctve alebo vec, ku ktorej má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Takto nemožno nadobudnúť ani právo k pozemku, ktorý je v socialistickom vlastníctve alebo ku ktorému má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Do doby podľa odsekov 1 a si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Na plynutie dôb podľa odsekov 1 a 2 použije sa primerane ustanovenie o premlčaní.

44. Podľa § 132a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení novely č. 131/1982 Zb., kto s vecou nakladá ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, aké má vlastník veci.

45. Podľa § 507a ods. 3 v znení novely č. 131/1982 Zb., do času uvedeného v ustanovení § 135a sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred X. D. XXXX; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

46. Súd považoval za preukázané, že právni predchodcovia žalobcov nenadobudli vlastnícke právo k pozemku na základe listiny - prídellového plánu. Prídellový plán bol totiž len technickým podkladom pre následný prídél pôdy. Až následne rozhodnutie o prídele po zaplatení prídellovej ceny mohlo založiť vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcov (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 24.09.2008 sp. zn. 24Co/342/2007).

47. Pre úplnosť súd uvádza, že mal v konaní za preukázané vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam žalovaných ako právnych nástupkýň pôvodnej žalovanej. O tejto skutočnosti svedčí prídellová listina, ktorá bola súdu predložená s tým, že bola zaplatená prídellová cena v celej výške. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že vlastnícke právo bolo do pozemkovej knihy zapísané až v roku XXXX. V tejto súvislosti súd ešte uvádza, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2012 sp.zn. 1 Cdo 44/2010 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2013, pod č. 40).

48. Výmery a prídellové listiny, ako verejné listiny, boli aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídeltcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami. Mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu. Môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný (ničotný). Nulitným aktom je správny akt vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom (Zo súdnej praxe pod č. 44/2004). Ten istý záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež v rozsudku sp. zn. 5 Cdo 110/2000, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2001, ako aj v rozsudku z 27.11.2007 sp. zn. 2 Cdo 337/2006, obdobne aj v uznesení sp. zn. 4 Sž 88/1995, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 65/1995 a v uznesení sp. zn. 4 Sž 34/1997, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 77/1998.

49. Predmetné rozhodnutie - prídellovú listinu je potrebné charakterizovať ako správny akt, bolo vydané orgánom na to oprávneným v medziach jeho právomoci. Ide preto nepochybne o prídellovú listinu, ktorú treba považovať za „perfektnú“ a ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilej vlastnícke právo prídeltcov k nehnuteľnostiam tam označeným, včítane tých, ktoré sú predmetom sporu, preukázať a to bez ohľadu na jeho vecnú správnosť, ktorá nemôže byť v súčasnosti preskúmaná všeobecným súdom.

50. Súd dospel k záveru, že právni predchodcovia žalobcov minimálne od roku XXXX, kedy im bolo udelené stavebné povolenie (XX.XX.XXXX) s predmetnou nehnuteľnosťou nakladali ako s vlastnou a stali sa teda jej držiteľmi. Žalobcovia tvrdili ako termín vstupu ich právnych predchodcov do držby deň - XX.XX.XXXX, vychádzajúc zo zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 317), súd je však toho názoru, že z uvedenej zápisnice je možné dospieť len k záveru, že komisia konštatovala, že k stavbe ku ktorej

rozhodovali o vydaní resp. nevydaní stavebného povolenia, je postavená na pozemku (parcels č. XXXX/XX), a na tento pozemok bol výmerom zo dňa X.XX.XXX G. XXXX/XX určený a schválený stavebný obvod. Z uvedeného však nemožno vyvodíť záver, že právny predchodcovia sa k uvedenému dňu aj ujali jeho držby.

51. Sporná v konaní ostala predovšetkým dobromyseľnosť držiteľov. Do úvahy teda v danom prípade prichádzalo nadobudnutie vlastníckeho práva právnyimi predchodcami žalobcov vydržaním.

52. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o nadobudnutie vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci, vykonávanej po zákonom stanovenej dobe. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom ustanovenej doby.

53. Za držiteľa sa považuje (fyzická alebo právnická) osoba, ktorá fakticky ovláda vec (corpus possessionis). Pri oprávnenej držbe musí ísť o také faktické ovládanie veci, pri ktorom je daná vôľa nakladať s vecou ako so svojou (animus possidendi). Dobrá viera, ktorá je podkladom tejto vôle, vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorý sám o sebe nemôže byť predmetom dokazovania. Toto vnútorné presvedčenie nadobúdateľa, pozitívne presvedčenie, že mu vec patrí, sa však navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, a to už môže byť predmetom dokazovania a posudzovania. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie je, treba však vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržačiu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec (právo) patrí. Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bol (zostal) aj naďalej (subjektívne) v presvedčení, že mu vec patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu) vzniku vlastníctva; obdobne to platí pri strate tejto dobrej viery (jej zániku) /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.04.2010 sp. zn. 1 M Cdo 8/2009/.

54. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedliteľný. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že myliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva, právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, nie je neospravedliteľný. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedliť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2011, sp. zn. 5 Cdo 87/2010).

55. V danom prípade sú v prídellovom pláne ako prídeltcovia parc č. XXXX/XX (stavebný pozemok) o výmere XXXX R. označení Š. Z. a R.F. R.. Podľa konečného prídellového plánu zo XX.XX.XXXX (č. I. 108 spisu) sú už však ako prídeltcovia parc č. XXXX/XX (stavebný pozemok) označení J. D. R. D. K.. Do držby R. Š. vstúpili najneskôr v roku XXXX a začali s výstavbou rodinného domu na „prídelenom“ pozemku na základe stavebného povolenia. Žalobcovia v konaní ani netvrdili, že by mali ich právni predchodcovia prídellovú listinu.

56. Bez pridelovej listiny (prípadne inej listiny o právnom úkone), bez akejkoľvek úhrady za pozemok, bez zápisu do pozemkovej knihy ako vlastníkov, právni predchodcovia žalobcov mali byť teda podľa tvrdenia žalobcov dobromyseľní v tom, že pozemok im patrí. Súd sa však s touto argumentáciou nestotožňuje a má za to, že o dobromyseľnosti nemožno hovoriť už pri samotnom vstupe do držby.

57. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa.

58. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu [prípadne aj len domnelého (putatívneho)] nadobudnutia vlastníctva. Domnelým (putatívnym) titulom nadobudnutia vlastníctva je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva), chýba pri nej ale niektorá stránka (vlastnosť, znak), ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo. Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napríklad (a) dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku, (b) neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, (c) kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2017, sp. zn. 3 Cdo 17/2016)

59. Prídelovému plánu od ktorého mali právni predchodcovia žalobcov odvodzovať dobromyseľnosť svojej držby nemá základné znaky nadobúdacieho titulu, nakoľko s ním zákon za žiadnych okolností nespájal vznik vlastníckeho práva. Objektívne právo prídelovému plánu takúto vlastnosť nepriznávalo, a právni predchodcovia preto nemohli byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľní, v otázke že im predmetné nehnuteľnosti patria.

60. Ako už bolo spomenuté o dobromyseľnosti možno hovoriť len tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedliteľný. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že myliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať.

61. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností.

62. Vzhľadom na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva, právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia zákona platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, nie je neospravedliteľný.

63. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad.

64. Pokiaľ v preskúmvanej veci sa právni predchodcovia žalobcov ujali v roku XXXX držby pozemkov na základe prídelového plánu, a nie na základe titulu, ktorý v danom období zákon na nadobudnutie vlastníckeho práva vyžadoval, nemohli byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že sú ich vlastníckymi, aj keď subjektívne mohli byť o svojom vlastníctve presvedčení, nakoľko požiadavky na titul, na základe ktorého je možné nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam boli v príslušných predpisoch jasne a jednoznačne vymedzené, pričom prídelový plán takýmto titulom bez akýchkoľvek pochybností nebol.

65. S prihliadnutím na tieto skutočnosti nebol žiaden dôvod, na základe ktorého mali právni predchodcovia žalobcov nadobudnúť presvedčenie, že k pozemku nadobudli vlastnícke právo. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie citované ustanovenia § 1 ods. 1 a 2 vládneho nariadenia č. 104/1946 Sb.n. SNR. Právni predchodcovia žalobcov bez listiny, ktorá v zmysle vtedy účinnej právnej úpravy preukazovala vlastnícke právo, užívali, obhospodarovali pozemok, na ktorom postavili rodinný dom. Ani samotné stavebné povolenie, či kolaudačné rozhodnutie či zápisnica z pojednávania stavebnej komisie (všetky s označením inej parcely) príp. žalobcami označená hromadnosť pridelovania pozemkov, nemohlo presvedčenie o nadobudnutí vlastníckeho práva vyvolať. Ak aj právni predchodcovia žalobcov

žili v tomto presvedčení (zo subjektívneho hľadiska), ich omyl v žiadnom prípade nemožno považovať za ospravedliteľný. Tu sa nejednalo o bežnú (normálnu) opatnosť, ktorú možno s vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať.

66. Postoj právnych predchodcov žalobcov k usporiadaniu vlastníckych vzťahov súd považuje za pasívny, čo vyvodil zo skutočnosti, že od vstupu do držby sa nezaujímal o prípadný zápis svojho vlastníckeho práva k pozemku do príslušnej evidencie (a následne aj rodinného domu), resp. svoje vlastníctvo nikdy v žiadnej evidencii ani neoverovali (toto žalobcovia ani netvrdili), za pozemok nezaplatili prídellovú cenu (príp. akúkoľvek sumu, ktorú by právni predchodcovia žalobcov za prídellovú cenu považovali), keďže ako bolo uvedené, nikto to od nich nepožadoval, nezaujímal sa ani o nezrovnalosti ohľadom číslovania parciel (keď iné číslo parcely je uvedené v pôvodnom prídellovom pláne a iné v rozhodnutí o povolení užívať budovu).

67. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na to, že omyl bol vyvolaný štátnym orgánom a v tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.05.2011 sp. zn. 6 Cdo 66/2010, tu treba uviesť, že dané rozhodnutie nie na daný prípad použiteľné, nakoľko rieši situáciu, keď titulom vstupu do držby mala byť písomná kúpna zmluva, pričom došlo k omylu v osobe konajúceho subjektu.

68. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, žalobcovia nepreukázali nadobudnutie vlastníckeho práva svojich právnych predchodcov vydržaním a ani iným spôsobom, preto ju zamietol. Ďalšími skutočnosťami ohľadom narušenia, straty dobromyseľnosti držby (napr. plynifikácia ulice) sa už súd nezaoberal, nakoľko to považoval za nadbytočné.

69. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúci (I. B. A.. Š. O. X. E. XXXX, T. D., Č.. XXX-D., T.XX, §. XX; X. P. A.. Š. O. X. E. XXXX, T. D., Č.. XXX-P.; H. A.. H. O. XX. R.J. XXXX; X. A.. Z. O. XX. Z. XXXX).

70. O nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom žalovaní boli v konaní vzhľadom na zamietnutie žaloby plne úspešní, preto im súd priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči v rozsahu 100%.

71. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Odvolanie podľa § 365 ods. 1 C.s.p. možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.